

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz

w sprawie **Z. B.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 lutego 2019 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie przewodniczącego

II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego

z dnia 4 stycznia 2019 r. o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.**

### UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono skazanemu przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec niespełnienia wymogu sporządzenia i podpisania takiego wniosku przez adwokata albo radcę prawnego, jak stanowi przepis art. 545 § 2 k.p.k.

W zażaleniu skazany podniósł, że „nienależycie został powiadomiony o obowiązku adwokackim” i po raz kolejny wniósł o wyznaczenie mu adwokata z urzędu w celu sporządzenia przezeń wniosku o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne. W tej sprawie skazany był nawet dwukrotnie pouczone o tzw. przymusie adwokackim co do wniosku o wznowienie postępowania (k. 24 i k. 37). Uprzednio co najmniej trzykrotnie w związku ze składanymi przez niego wnioskami o wznowienie postępowania w tej samej

sprawie skazany był informowany o tym przymusie. W niniejszym kolejnym postępowaniu okołowznawieniowym, obrońca z urzędu znów nie znalazł podstaw do wznowienia postępowania w sprawie XIII K [...] i nie było jakichkolwiek przesłanek do wyznaczenia następnego adwokata (k. 37).

Skazany w określonym terminie nie usunął braku formalnego wniosku i dlatego należało utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie jako oczywiście zasadne.